Ч. 241. Четвер 10 падолиста (28 жовтня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоценем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львозі в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

105 засїдане I. сесиї IX. періоду з дня 7-го падолиста 1910.

Понедїлкове засїдане сойму, яке по нарадах предсїдателїв соймових клюбів в пятницю, заповідало ся спокійно, відбуло ся як і два попередні засїданя під знаком обструкциї послів українського клюбу.

Засїдане відкрив п. Маршалок краєвий гр. Стан. Бадені перед годиною 10 рано.

Перед приступленем до дневного порядку відчитали секретарі внесені петициї і інтерпеляцию пос. Шведа в справі отвореня торгу на худобу в Кентах.

З черги пос. Урбаньский відчитав заяву польских послів на протести послів українских і сторонництва русско-народної орґанїзациї против важности 103 засїдане. В тїй заяві стверджують польскі посли, що згадане засїдане відбуло ся зовсім згідно з соймовим реґуляміном і що помимо криків і співів послів українських внесеня референтів були відчитувані, дискусия переводила ся і відбувало ся правильне голосоване.

Відтак заявив п. Маршалок, що палата приступає до дневного порядку.

Забирає голос п. Левицкий і заявляє, що на послїднім засїданю зажадали рускі посли під враженем пятничної конференциї клюбових голов — перерваня нарад, щоби докладно розважити ситуацию, витворену польскими пропозициями. По всесторонній розвазї рускі посли набрали переконаня, що вправдї ті пропозициї не суть вдоволяючі, але можна їх приняти за вихідну точку до дальших переговорів. Мимо того Русини не можуть уступити зі становища, що жадна справа, навіть буджет, не повинні мати першеньства перед виборчою реформою. Рускі посли гадали, що Поляки ужиють тих 2 днів до дальших конференций також і між заступниками обох народів, а між тим Поляки знов односторонно вели переговори лише між собою. З уваги на таке поведенє мусять Русини рішучо спротивити ся трактованю буджету перед виборчою реформою і будуть мусїли ужити всїх способів, щоби єго перепинити.

З черги поставив п. Скварко внесенє на закрите засїданя. За тим внесенем заявили ся пп. Король і Дудикевич, а против пп. Лясковский іменем правицї і цїлої польскої більшости, Лео іменем лївицї, котрий докоряв рускому клюбови головно за то, що в своїм нинїшнім становищи заперечує своє становище з суботнїшного засїданя, коли др. Левицкий висловив вповнї угодову промову і вкінци п. Стапиньский іменем людовців.

П. Кость Левицкий промовив ще раз та заявив, що розуміє становище лївицї, бо она справдї одержала запоруку полагодженя своїх домагань. Однак Русини запоруки тої не мають і тому не можуть уступити. Русини давали численні докази уступчивости, а коли тепер домагають ся мінїмального поліпшеня, то сего ніякий розумний чоловік не може брати за зле. Безперечно не треба псувати доброго настрою, а Русини здають собі справу, що боротьба є тілько знарядом до цїли, а не самою цїлию. Установленє процентового відношеня мандатів, то така важна річ, що можна на те 2 днї ще посьвятити без шкоди для самого буджету. Бесїдник апелює до більшости і просить о відложенє засїданя.

Прийшло до голосованя, в котрім внесенє п. Скварка о закритє засїданя відкинено всїми голосами польских послів против голосів руских.

В тїй хвили розпочала ся обструкция, українські посли почали кричати і бити в чинелї, великий давін, бляхи, свистати і грати на трубках та бити в пульпіти.

Серед оглушуючого крику вела палата

17)

З подорожи по Канадї.

(Зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Киньмо ще раз оком на столицю Онтерія, а сим разом на той ліс веж і бань, котрі надають місту так европейского вигляду і служать за доказ, що єго горожани мають ще якісь висші інтереси. А то не лиш самі церковні вежі, що тут у всїляких стилях підиимають ся до неба. Красна романьска будівля в самій серединї дїльницї, котрої вежа з величезним годинником під самою кришею перевисшає всї дерихмари — то ратуш, окраса міста, котрий своєю величиною робить велике враженє і перевисшає о много ратушi Ню-Йорка і Чікаґа. В краснім парку сьвітять ся банї парляментарного будинку, побудованого також в романьскім стилю, в котрім збирають ся посли провінциї Онтерия на наради; зелену мураву довкола украшають статуї славних мужів народу і міста. З особливою приятностию побачив я між ними також статую одного ґазетника, Джорджа Бравна, основателя ґазети „Toronto Globe"; в новім сьвітї відчувають більше безпосередно вплив ґазет на культурне житє народу і уміють длятого висше цїнити тих, що пишуть ґазети. Знов більше до середини міста стоїть ренесансовий будинок Осґуд Галь, котрий служить за місце нарад для найвисшого трибуналу провінциї і має назву першого старшого судиї, який був в Онтеріо. Але вже найпишнїйший будинок в місті, то унїверситетский будинок, щось в роді норманьского замку з торжественним порталом, з множеством каблуковых вікон та з величезною чотирогранною вежою, побудованою із сїрого ґраніту, котрого тяготу робить про око слабшою той прочитан, що всюди пне ся по мурах. Ніяка з обох висших шкіл канадийских не дорівнує сему унїверситетови, котрий має кругло 2000 слухачів. Католицкий унїверситет Лявалю в Квебеку має около 800 студентів, а на унїверситет Мек Джіля в Монтріял ходить пересічно 1200 студентів. До сего унїверситету в Торонто прилучають ся ще технїчні і инші висші школи, бібліотеки, музеї, лябораториї, ботанїчні городи і инші наукові заведеня в такім множестві, що Торонто порівнують з найбільше ученим містом в Америцї і називають канадийским Бостоном. Хибаж може бути більша честь для міста, котре перед сто лїтами складало ся з кількадесяти нужденних сїльских хат, в котрих жило всего девятьсот прогнаних льоялїстів.

*

Вихор завів иноді зерна якоїсь ростини десь далеко на якусь долину. Більша часть з них не скільчить ся на чужій земли і згине не пустивши коріня. Але декотрі впадуть на якусь щасливу закутину, де знайдуть услівя до житя такі, як і в тім місци, звідки походять; тоді зійдуть, виростуть ростинки і зацвитуть як чужинцї межи другими ростинами в долинї. А подорожний схиляє ся до них і придивляє ся їм повен радости, бо пізнав, що то цьвіти з єго сторін.

Ранний поїзд зелїзницї Ґранд Тренк завіз мене годину дороги на захід в край городів Канади. Спершу минали ми підгоря міста з їх промисловим стуком і гуком а відтак настав спокій на широких полях засїяних збіжем, між котрими виднїли ся сади і сіножати, з перепливаючими через них потічками. Коло місцевости, що вже своїм іменем Бресляв (Вроцлав) нагадує Европу, переїхали ми через велику ріку Ґранд Рівер а за чверть години їзди поміж полями і городами завіз мене поїзд перед якийсь великий дворець, на котрого причілках була виписана великими буквами назва Берлін. Поза сим двірцем виднїє ся тихе невеличке місточко. — Тут треба зараз згори додати, що в Америцї стрічають ся мало що не всї назви більших і славнїйших европейских міст, отже не лиш Берлин, але й Льондон, Париж і т. п.

Сьміх мене бере, коли висївши на двірци думаю собі, що маю тепер опинити ся аж в Берлинї і пустив ся найблизшою улицею до місточка. На двірци стояли аж три дорожки і один віз електричного трамваю, на котрім було виписано, що можна ним поїхати з Берлина аж до Ганновера. І всї три візники на дорожках і кондуктор на електричнім трамваю, що заедно дзвонив своїм дзвінком, видивили ся здивовані на мене, що я зважив ся іти пішки до їх міста. Трамвай навіть, як би на злість

дальші свої наради над буджетом. Реферував п. ґр. Піньский.

В загальній дискусиї перший забрав голос пос. о. Стояловский. По его промові, коли трохи утихомирило ся, забрав голос п. Левицкий і заявив, що на слідуючім засіданю зголосить протест против веденя нарад над буджетом.

Відтак п. Маршалок ствердивши, що нинішні наради над буджетом тревали повних пять годин, закрив засідане о год. $4^1/_2$ по полудни і назначив слідуюче на нині 9 год. рано.

Вісти політичні.

Рада державна. — Ческо-німецка угода.

В справі скликаня ради державної пишуть з Відия: Рада державна буде скликана на день 22 падолиста. Нема сумніву, що ческо-німецкі переговори довели лиш до часткового успіху. Буде здаеть ся ухвалена лише зміна в ческім краевім статуті по мисли німецких жадань. Натомість всї иньші справи будуть передані перманентній ческо-німецкій комісиї, котра займе ся дальшими жаданями і прийде з готовими вже внесенями на слідуючу сесию ческого сойму.

Супротив того висліду ческо-німецких переговорів в Празї, не прийде очивидно до реконструкциї кабінету. Передсьвяточна сесия ради державної буде дуже коротка і потревае ледве 4 тиждні. В тім часї мусить рада державна полагодити: буджетову провізорию, продовжене провізоричної зміни реґуляміну нарад палати посольскої і ухвалене статута спільного банку австро-угорского. При тій послідній справі заповідае ся в парляменті дуже бурлива дискусия.

Вже нині „Reichspost“ заявляе, що на случай, коли би мінїстер скарбу др. Білиньский посунув ся в уступках для Угорщини за далеко, то сторонництво християньско-суспільне спротивить ся рішучо постановам, котрі остаточне рішене в справі піднятя виплат в готівці віддавало в руки угорского правительства. Вправдї рішене в тій справі признано австро-угорскому банкови, але позаяк ґубернатор і секретар банку суть Мадярами і запаленими приклонниками виплат в готівці, то рішене спочивае властиво в руках Мадярів і мадярского правительства.

Вчера надійшли з Праги трохи лїпші вісти. Угода ческо-нїмецке здаеть ся не розібе ся цїлковито. Розходить ся іменно о уратоване того, що вже осягнуло ся в переговорах і предметом розмови служить питане, чи ті здобутки мають бути затверджені без огляду на вислід дальших справ, чи нї. Нїмці кажуть, що так. Они хотїли би перед усім заховати від заглади змінену в угодовім напрямі краеву ординацию. Яке становище займають в тій справі Чехи, вскорі покаже ся, бо скликані повні збори ческих послів вискажуть свою гадку. О скілько звістно, то хотять они, аби рівночасно зі зміною краевої ординациї внесено в соймі також закон о урядовім язиці властий автономічних.

На суботнішній нарадї предсідателів клюбів розбирано питане, як поділити час, з огляду на близьке скликане парляменту, аби субкомітети могли виступити з своїми рефератами перед комісиями, а ті відтак перед повним соймом.

В дискусиї зазначив нїмецкий посол Вольф, що закона о урядовім язиці властий автономічних в нинішнім видї Німцї рішучо приймити не можуть.

Намістник ґр. Куденгове візвав спорячі сторони, аби шукали дороги до порозуміня цїною взаїмних уступок.

Для розгляненя неполагоджених ще справ, а особливо закона о язиці автономічних властий, вибрано мішаний ческо-німецкий комітет. Комітет відбув вже засідане. Вела ся довша дискусия, котра вправдї не довела до успіху, але обі сторони виявляли згідливий настрій. І в тім іменно настрою треба бачити поліпшене виглядів на заключене ческо-нїмецкої угоди.

Новинки.

Львів, дня 9-го падолиста 1910.

— **Іменованя.** П. Мінїстер скарбу іменував ревідентів митових: Кар. Пожаковского, Ем. Куровского і Мих. Худика інспекторами митовими в окрузї краеві Дирекциї скарбу у Львові. — П. Мінїстер торговлї іменував ст. управителя почтового, Став. Ґіцкевича в Бохнї, директором уряду почтового у Львові.

— **Загальні збори** тов. „Учительска Громада“ у Львові відбудуть ся дня 21 падолиста с. р. о год. 10 перед полуднем в шкільній комнатї, академічної ґімназиї (ул. Льва Сапіги ч. 8) в отсим дневним порядком: 1) Отворене зборів головою товариства, 2) Вибір президиї зборів. 3) Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів, — 4) Звіт секретаря, 5) Звіт касиера, 6) Звіт ревізийної комісиї, 7) Вибір видїлу, 8) Вибір ревізийної комісиї, 9) Вдовичо-сирітский фонд, 10) Санатория для учеників, 11) Внесеня і інтерпеляциї.

— **Клясова льотерия в Австриї.** Віденьска часопись „die Zeit“ доносить, що Мінїстерство скарбу дістало від банків проекти заведеня клясової льотериї на взорець угорскої, а знесеня числової льотериї. Правительство не може одиак зрікати ся так легко чистого приходу 17 міл. кор. річно, які мае з числової льотериї. Длятого правительство не знесе числової льотериї, хочби навіть завело клясову. Однак о скілько клясова льотерия буде приносити дохід, о стілько буде правительство звивати числову льотерию. А коли клясова льотерия дасть 17 міл. кор. доходу річно, тодї знесе числову.

— **Про гостину Є. Е. Митрополита** графа Шептицкого в Канадї доносить „Новий Край“, що виходить в Ростерні в Саскачеваньскій провінциї: Як анґлійскі так наші часописи в Канадї широко розписують ся про гостину Митрополита Шептицкого в Канадї. Особливо анґлійскі католицкі часописи навязують до гостини Преосьв. Митрополита велику вагу і висказують надію, що присутність Митрополита залагодить т. зв. „руске питане“ в західній Канадї, тому, що справа обсадженя гр. кат. сьвящеників по руских кольоніях, буде вдоволяючо залагоджена.

На привіт Є. Е. помістила згадана ґазета від Русинів ростернского округа статейку, в котрій каже між иншими:

„Яко висшого начальника нашої греко кат. церкви, християньскої церкви, ми вневняемо Вас о нашій християньскій непохитности, нашім привязаню до нашого традициею осьвяченого, красного гр. кат. обряду і на сїй новій земли. Ми щиро бажаем, щоби Ваша Ексцеленция винесли як найкрасші спомини про Вашу гостину між канадийскими Русинами“.

— **Реорґанізация австрийскої армії.** В Мінїстерстві війни виладжено проґраму військових реформ, оперту на основі заведеня 2-літної військової служби. Заводить она в складї та узброеню австрийскої армії богато змін і улїпшень, котрі вплинуть дуже додатно на скріплене еї внутрішної сили. Передусім мають бути заведені машинові карабіни. До кінця 1911 р. мае кождий баталїон піхоти дістати два такі карабіни. Крім того всї баталїони піхоти і стрільців дістануть телефонічні прилади, що дають ся переносити. У військових кругах уважають рішучо конечним, щоб і полки кавалериї дістали машинові карабіни а також що-

мені, минув мене за хвилинку і повіз аж двох пасажирів до міста. Але й я вже опинив ся межи першими домами міста; они малі деревляні і нічим не визначають ся, але по виписаних на них іменах як Петер Круґ або Гайнріх Ґрос і т. п. можна хиба вже пізнати, що се місточко в Америцї та ще й в далекій Канадї не без причини мае німецку назву.

Доми стають щораз більші і творять простісенькі улицї, але рух на них показуе, що зовсїм без потреби роблено їх такі рівні. Тут вже на вивісках склепових і по написях на домах видко вже переважають і анґлїйскі імена, але майже не видко такої таблички якогось адвоката або якогось лїкаря, на котрій не було би написано: „Тут говорять по німецки“. Заходжу в бічну улицю і минаю три, чотири церкви; одна половна з них мае анґлїйскі, друга половина німецкі написи. Улиця виходить на якусь площу, на котрій стоїть публична бібліотека, котра мусить бути в кождім американьскім або канадийскім місті. Заходжу туди і якось дивно стае менї. Там висять на стінах образи з пруско французскої війни, німецкі краєвиди, портрети теперішного цісаря і старого, Бісмарка, Мольткого і др. Читальня тут роздїлена на дві половини, в одній знаходять ся анґлїйскі, в другій німецкі книжки. На столах лежать німецкі ґазети видавані в Сполучених Державах і в Канадї, на шафах довкола знаходить ся кількасот німецких книжок з новійшої лїтератури а з карткового катальоґа можна переконати ся, що в бібліотецї есть ще кілька тисячів книжок до розпорядимости. Оттак все тут нагадуе і доказуе німецку культуру і цивілїзацию.

Коли я звідси вийшов і опинив ся знов на улици, здавало ся менї, що я тут вже не в чужім місті, а коли я пішов ще дальше і зайшов до малого парку, то камінна статуа на високій підставі переконала мене, що я тут справдї знайшов ся між Німцями. Статуа представляла старого цісаря Вільгельма І. а на бронзових пляκатах по еї боках видко було голови Бісмарка і Молького. Так отже культ бісмарківского прусацтва переніс ся навіть аж до далекої Канади.

Я купив по дорозї берлиньску ґазету і сївши собі в парку на лавку, став в ній розглядати ся, що она пише. Люди в Америцї мало то що обходить, що там діе ся десь в сьвіті, они хотїли би знати, що діе ся у них, отже ґазета переповнена місцевими вістями. Отже читаю там такі вісти: „Члени реформованої церкви збирають ся в понедїлок вечером на приходстві. Буде виконана інтересна проґрама музики і бесїд а головну точку буде творити спалене гіпотеки, яка доси тяжила на церкві а котру тепер вже зовсім сплачено“. — Церков займае тут перше місце в публичнім житю; про духовних, синоди, місийні торжества, недїльні школи і т. п. можна на кождій сторонї ґазети знайти всїлякі вісти. Иньша важня вість звучить: „Около сімдесять Індиянів прийшло сюди, щоби помагати хміль зривати“. Або знов такі вісти: „Пан Кубе і пан Штальшмідт вернули в понедїлок зі своєї подорожи до Европи і розповідають цїкавим всїлякі новини“. — „Панове Ернст Герґотт і Фридрих Курце вибрали ся над озеро Мускока, щоби там шукати нового місця польованя на рени“. Або ще й така дуже важна вість, котре безперечно надае ся до того, щоби еї помістити в ґазеті — розуміе ся справдешно американьскій: „У бувшого радного міста, Макса Пабста, відбули ся вчера сходини в честь панни Розалїни Сакс, в котрих взяло участь около сто осіб. На богату проґраму зложила ся між иншим борба на кулаки межи паном Авґустом Міллером а паном Рой Ґінтером“. — Отсе суть характеристичні вимки з американьскої ґазети німецкої „Berliner Journal“, виходячої в американьскім Берлинї.

(Конець буде).

ба до двох літ додано сим полкам відділи саперів. Тому що у всіх державах виступає все сильнїйше тенденция, щоб кавалериї уживати лише до виві дованя і доповняти еї відділи відділами піхоти, що дає ся легко перекидати з місця на місце постановлено, щоб відділи циклїстів, котрі організовано з піхоти лише в часї маневрів, перемінити на постійні компанії циклїстів і приділити їх до полків кавалериї. Також мають бути побільшені телеграфічні відділи кавалерийні о потрійне число осіб.

— **В справі арештованого адвоката** Зайнфельда в Кракові доносять: Капіталїст п. Ігнатий Моссаковский виясняв, що за посередництвом дра Зайнфельда затягнув позичку 40 000 К, а на еї забезпечене зложив цїнні папери вартости 66.000 рублїв. Др Зайнфельд паперів не вернув і допустив ся спроневіреня. Сими днями має бути отворений конкурс до майна Зайнфельда. — Розповідають, що др. Зайнфельд перед 6 лїтами задержав відобрану із суду кавцию в сумі 50.000 К, яку зложив був краківский купець Герман Фріч в справі закупна Дрезденьского готелю. Др. Зайнфельд зволїкав з виданем кавциї і виплатив на то конто лиш дрібні суми.

— **Дрібні вісти.** Директор львівского загального шпиталю др. Старжевский заперечує публичну неправдиву вість, подану „Słow-ом Polsk-им", мов би шконтрум переведене Видїлом краєвим в адмінїстрациї шпиталю викрило над'ужитя, доходячі до десяток тисячів. — О. Полошиновичеви з Башні, котрий знаходить ся тепер в слїдчій вязници, в справі обманьств п. Мариї з Левандовских Оссолїньскої, доручив капелян вязничний іменем духовної власти перемиской епархії рішене не дозволяюче єму виконувати сьвященичі обовязки. — Миколай Олех, кельнер, згубив касову книжочку на 260 кор. і кілька сьвідоцтв служебових. — Стан здоровля сербского наслїдника знов погіршив ся, що в Білградї викликало велике занепокоєне.

— **Вісти з Канади.** Мов би на доповнене наших фельєтонів про Канаду, котрі якраз кінчать ся, подає „Новий Край" слїдуючі інтересні вісти:

Вінніпеґска анґлійска часопись „Фрі Прес" обчисляє руске населене в західній Канадї на 150 тисяч душ. З сего припадає на провінцию Манїтобу 45 тисяч, на Саскачеван 48 тисяч, на Альберту 35 тисяч а решта на Брітіш Колюмбію і Онтерію. Згадуючи про дуже скорий приріст руского населеня в західній Канадї, часопись ся зазначує, що за кілька літ канадийскі Русини стануть важним полїтично-економічним чинником в житю західної Канади.

Загальне число емиґрантів з ріжних сторін сьвіта до Канади за послїдних 6 місяців від цьвітня до 30 вересня виносить 212 тисяч душ. За послїдних пять лїт до 10 марта 1910 еміґранти привезли з собою до Канади в грошах і майні, вартости 326 мілїонів долярів.

До духовної французскої семинариї в Монтріяль приїхало трех руских питомців з Галичини, де они вчать ся анґлїйскої мови і в короткім часї будуть вислані до Західної Канади на рускі кольонії.

В цілій провінциї Саскачеван відбуде ся дня 12. грудня голосоване по містах і місточках над питанем, чи готелї мають дальше продавати острі напитки чи нї. З сеї причини всї готельники і броварники рішили бороти ся за придержане дотеперішного ладу і ухвалили зложити грошевий величезний фонд на кошти сеї борби. З другої сторони ріжні церкви і сьвященики збирають фонди на ведене між народом аґітациї проти продажі острих напитків по готелях і пропінациях.

В цілій Канадї живе тепер 115 тисяч Індиянів, колишнїх одиноких мешканців сеї країни. Сї перші горожани скоро вимирають. Сухоти, тиф і инші хороби, холод і голод винищують Індиянів рік річно так, що їх стає що раз менше в Канадї. Лїкарі кажуть, що зміна способу житя Індиянина на спосіб житя білого чоловіка вплинула уємно на єго здоровлє. Хатне житє не є здоровим для Індиянина. Також полїтика домінїяльного ряду визначуваня для них резервів (сторін, де їм вільно проживати і полювати) зменшила їм свободу польованя і переселюваня з місця на місце. Тому прийде час, коли з колишних бутних та хоробрих американьских Індиянів не лишить ся і слїду.

Місто Канора на головній С. Н. Р. зелїзній дорозї в Саскачеванї, стає ся важним містом з великою будучностию. Саме тепер кінчать класти шини на новій Гренд Троик зелїзници, котра йде з полудня до Канори і відтак піде дальше на північ аж до гудсонлейской зелїзниці. Зі східної части міста Канори приходить ще одна зелїзнича відгалузь С. Н. Р. компанії. З сих нових зелїзничих сполучень скористає не лиш саме місто але також наші дооколичні фармери, яких земля вже тепер замітно підскочила на цінї. З полудневої сторони Канори будує ся друга нова зелїзниця і збіжевий елеватор. Місто побудувало тепер дуже красну муровану школу, яка коштує понад 20 тисяч долярів. Населене міста росте скоро.

— **Львівский руский народний театр** „Рускої Бесїди", під дирекцию Йосифа Стадника. Саля „Гвязди" ул. Францїшканьска ч. 7.

В середу, дня 9 с. м. „Фавст", опера в 5 діях К. Гунода. Гостинний виступ Ст. Оржельского і Ф. Лопатиньскої.

В четвер, дня 10 с. м. „Вільгельм Тель", драма в 5 дїях а 10 відслонах Ф. Шіллера в перекладї Бориса Грінченка.

Цїни місць враз з додатком на фонд емеритальний артистів, та оплатою для бідних міста: Крісло 1-рядне 2 К 50 с., II-рядне 2 К, III-рядне 1 К 75 с., Партер 85 с., для учеників, війска і селян 55 сот.

Раз куплених білетів каса не перемінює, ані не звертає за них гроший. Білети продає Книгарня Наук Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10 (Телефон ч. 875), а в день вистави від год. 6 вечером каса театру.

Дирекция звертає увагу, що не вільно впроваджувати на салю дїтий без білєту.

Початок представлень о 7 вечером.

Телеґрами.

Краків 9 падолиста. В справі дра Зайнфельда зголосив ся до суду якийсь Квадратштайн з донесенем, що Зайнфельд зробив єму шкоду на 20.000 корон, піднявшись продажі акций фірми Зеленевский і С-ка і обовязавшись доручити єму тїїже в 1911 р. Акций тих однак Зайнфельд не мав. В судї торговельнім запізвано векслї дра Зайнфельда на звиш 100.000 кор. П. Моссаковский ствердив, що др. Зайнфельд продав єго депозит виносячий 150.000 кор. без єго призволеня і зробив єму шкоду на 23.000 кор.

Прага 9 падолиста. Субкомітет шкіл меншостий відбув вчера засїдане, на котрім раджено над засадами, які предложив Бернрайтер на послїднім засїданю. Наради ті не довели до успіху. На внесенє ґр. Туна постановлено взяти за основу нарад ті внесеня, які Челяковский поставив яко §§ 26 і 27 в своїм проектї закона о покриваню коштів удержуваня шкіл меншостий. Підчас дискусиї показало ся, що обі сторони бажають зближеня до себе.

Опава 9 падолиста. По 17-годиннім засїданю шлеского сойму замкнено єго вчера о 3 год. рано.

Петербург 9 падолиста. Націоналїсти рішили ся підчас вибору президента думи віддати свої голоси на Ґучкова, котрого вибір єсть отже запевнений.

Ню-Йорк 9 падолиста. По завзятій борбі вибрано демократичного контркандата Діха. Вибрано також і на инші публичні уряди кандидатів демократичних.

Цїна збіжа У Львові.

дня 8-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·80	до	10·—
Жито	6·90	„	7·10
Овес	7·30	„	7·50
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	7·30	„	7·50
Бобик	7·40	„	7·60
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	90·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·	„	75·—
Тимотка	36·—	„	39·—

Надіслане.

За редакцию відповіда: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).